כל הגט פרק שלישי גיטין כז.

מתני' ואם לאו פסול. שמא מאחר נפל ואין זה שלו: **מצאו בחפיסה.** כלי ויש סימן בכלי שהוא שלו: **אם מכירו כשר.** מילתא בתנפי נפשיה ואו לו קתני לו שמכירו ואפי' מצאו בכל מקום כשר: **גמ' דייתיקי.** לוותא שכ"מ. לא תהא למיקס ולהיות: **מפנוס.** מתנת בריה: **לא יחזיר.** לא לבעל ולא לאשה וכן שחרור וכן כולם. ומדאלי טעמא בשאני אומר שמעינן מינה דאם אמר הבעל תנו לה שאני כתבתיו לה נותנין ולא מייתין לשמא אינו זה: **במקום שהשיירות מצויות.** פסול שמא מעוברים וסכים אחרים נפל: **ואפילו במקום שהשיירות מצויות כו'.** לאו דכה קאמר לה אלא הש"ס הוא דמסדר ואמר דהא דאוקי רבה במקום שהשיירות מצויות והוא שהוחזקו שני אנשים בשם זה באותה העיר אבל אם לא הוחזקו מספיקא לא אמרינן דילמא איתנהו ולא ידעינן או דילמא יש עיר אחרת שמה כזו ויש בה אדם אחר שמו ושם אשתו כזה שמונעו: **דאי לא פיסא אכי.** אלא פסיל רבה אלא נמצאות והוחזקו קשיא דרבה אדרבה: **כי דינא דרב הונא.** שהונא שם לקיימו בכ"ד וכתוב בו הנפק ונפל מזה והוא מונעו ולא הוחזקו שני יוסף בן שמעון באותה העיר: **חיישינן לשני שוירי.** ושמא לא זה הוא שנפל מזה: **דאמר.** בכ"מ (כ.): **כל מעשה כ"ד.** המולא שטר מקויים בכ"ד דליכא למיחש לכתובין היו ונמלך עליהם אלא ליתנם לא עביד לקיומיה שטרא אלא מלוה לאחר שנמסר לידו דמיחש שמא ימותו עדים: **הרי זה יחזיר.** ולא מייתין לשמא אינו זה: **כי דינא דרב הונא.** היו לריכין לדין ולהוליאה ונאים שם וקפסיט רבה דיחזיר ש"מ מאום אלא אם הוחזקו שני יוסף הוא דלשני שוירי לא מייתין: **כשמעסיה.** דאמר מרתי בעינן והכא לא הוה אלא מדא והחזירו לתובע: **איכא דאמרי.** אלי כי ביתנא היכא דתרו ביתנא בכיתי מי המשרה שטורין שם פשמן ואין שיירות מצויות שם והחזירו ואע"פ שהוחזקו שניס באותה העיר באותו השם: **ואיכא דאמרי כיכא דמוכני ביתנא.** בשוק שטיירות מצויות והחזירו לפי שלא הוחזקו: **מודה.** שאומר ליתנו לה: **לא לזה ולא לזה.** לבעל לא יחזיר שמא כבר נתנו לה וממנה נפל וכשיבא לידו יחזר אחר עדי מסירה ויעידו שגירשה וכשמתבע כתובתה יאמר פרעתיך שהוצאת הגט בנים דין ותנן[a] הוציאה גט ואין עמו כתובה גובה כתובתה ומיבעי לפרוע ונתנו לי את הגט כדי שלא תחזור ותגבה ולאשה לא יחזיר שמא תיגשא לידה אלא לאחר דוקא ל"כ לאינו גט בידה דכלא לאינו גט בידה אין נפקותא כמה שנמצא לאלתר כדפירשנו וכיון שראינו בידה פשיטא דיחזיר אפילו אינו שלה ואפי' אין הבעל מודה אלא בשלא לאינו הגט בידה ול"כ אפי' לזמן מרובה: **הא אמר** תנו נותנין. ול"ת ואמאי לא פריך אהך מתני' ליתום שמא כתב ליתן בניסן כו' כדפריך אברייתא דלקמן בפ"ק דב"מ (דף יט.) ואור"י דהא אמר תנו נותנין משמע שבא עכשיו לגרשה בגט זה לפיכך ליכא למיחש מידי כדפירשתי לעיל דבכל גיטין שאין נותנין ביום הכתיבה קלא אית להו ומסקי לקוחות אדעתייהו שפיר לומר לאשה אייתי לאיה לאיה ולא לזה ולא לזה הוא בזמן

מתני' [a]המביא גט ואבד הימנו מצאו לאלתר כשר ואם לאו פסול [b]מצאו בחפיסה או בדלוסקמא אם מכירו כשר: **גמ'** ורמינהו [c]מצא גיטי נשים ושחרורי עבדים דייתיקי מתנות ושוברין הרי זה לא יחזיר שאני אומר כתובין היו ונמלך עליהן שלא ליתנן הא אמר תנו נותנין ואפי' לזמן מרובה אמר רבה לא קשיא [d]כאן במקום שהשיירות מצויות כאן במקום שאין השיירות מצויות ואפילו במקום שהשיירות מצויות והוא שהוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת דאי לא תימא הכי קשיא דרבה אדרבה [e]דרהוה גיטא דאישתכח בי דינא דרב הונא והוה כתיב ביה בשווירי מתא דעל רכיס נהרא ואמר רב הונא [f]חוששין לשני שווירי [g] ואמר ליה רב חסדא לרבה פוק ועיין בה דלאורתא בעי לה מינך רב הונא [g] נפק דק ואשכח דתנן [h]כל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר והא בי דינא דרב הונא דכמקום שהשיירו מצויות דמי וקא פשיט יחזיר אלמא אי הוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת אין ואי לא לא עבד רבה עובדא בהדהו גיטא דאישתכח בי כיתנא בפומבדיתא כשמעתיה איכא דאמרי בדוכתא היכא דתרו כיתנא ואף על גב דהוחזקו דלא שכיחן שיירתא ואיכא דאמרי בדוכתא דמזבני כיתנא והוא שלא הוחזקו ושכיחן שיירות רבי זירא רמי מתני' אברייתא ומשני תנן המביא גט ואבד הימנו אם מצאו לאלתר כשר ואם לאו פסול [i]ורמינהו [j]מצא גט אשה בשוק בזמן שהבעל מודה יחזיר לאשה אין הבעל מודה לא יחזיר לא לזה ולא לזה הא בזמן

הא אמר תנו נותנין (כו') ואפילו לזמן מרובה. תימה מנא ליה למדיק הא אמר תנו נותנין דלמא אפילו אמר תנו אין נותנין משום דמייתין דאין זה הגט שנכתב לו אלא נפל מאחר שאמו כשמו והכי פירושו נמלך עליהו ועדיין לא נתנו הא אי לא הוה מייתין לנמלך היו מחזירים לה את הגט אפי' אינו שלה כיון דאיכא לריכה אלא לריכה ואור"י דדייק מדקתני ונמלך ולא קתני שאני אומר כתובין היו ולא נתנן משמע דנמלך ומחזר בו ואינו רוצה לגרשה עוד אבל אם היה רוצה היה מגרשה בגט זה ולא מייתין שמא מאחר נפל ובהדיא גרסינן בפ"ק דב"מ (דף יח.) בכל הספרים טעמא דנמלך כו' ול"ת ומנא ליה אפילו לזמן מרובה דלמא נאלתר דוקא כדפריך ר' זירא לקמן ור' זירא נמי אמאי פשוט לו מברייתא דיחזיר לאשה אפי' לזמן מרובה טפי ממתני' ואומר ר"י דדייק מדאלעזריך ונמלך לאשמועינן דאם אמר תנו נותנין ולא מייתין לגט אמר היינו אפילו לזמן מרובה דאי לאלתר פשיטא דאין שייר לקמן ור' זירא סבר דהא דקתני ונמלך אורחא דמילתא נקט דלפי שנמלך לא נתנו ולא לדקדק הא אמר תנו נותנין אבל מברייתא דייק שפיר דיחזיר אפי' לזמן מרובה דאי לאלתר פשיטא ועוד אור"י דדייק אפי' לזמן מרובה דמשמע ליה דומיא דשטרי חליצה ומיאונין (שם דף כ.) דמיירי לזמן מרובה דעל כרחך התם לא אינטריך לאשמועינן דיחזיר אלא כשאינו ידוע אם חלצה או מיאנה דבידוע שחלצה או מיאנה פשיטא דיחזיר אפי' אינו שלה כיון דאין לריכה אלא לריכה וכיון דבאינו ידוע מיירי ע"י מה שנמצא לאלתר לא ידעינן כלל שהוא שלה כיון דאינו ידוע שנכתב לה שטר חליצה מעולם ור' זירא לא מוקי לה דומיא דכיפה ומברייתא דייק שפיר דאפי' לזמן מרובה דבזמן שהבעל מודה דמשמע דמודה שממנה נפל וכבר גירשה בו ואי לאלתר דוקא ל"כ לאינו גט בידה דכלא לאינו גט בידה אין נפקותא כמה שנמצא לאלתר כדפירשנו וכיון שראינו בידה פשיטא דיחזיר אפילו אינו שלה ואפי' אין הבעל מודה ולא בשלא לאינו הגט בידה ול"כ אפי' לזמן מרובה: **הא אמר** תנו נותנין. ול"ת ואמאי לא פריך אהך מתני' ליתום שמא כתב ליתן בניסן כו' כדפריך אברייתא דלקמן בפ"ק דב"מ (דף יט.) ואור"י דהא אמר תנו נותנין משמע שבא עכשיו לגרשה בגט זה לפיכך ליכא למיחש מידי כדפירשתי לעיל דבכל גיטין שאין נותנין ביום הכתיבה קלא אית להו ומסקי לקוחות אדעתייהו שפיר לומר לאשה אייתי לאיה לאיה ולא לזה ולא לזה הוא בזמן

אמת מטא גיטא לידך אבל אברייתא דקתני בזמן שהבעל מודה פירוש שממנה נפל סבורים לקוחות שב"ד מאמינים לו שמשנכתב בא לידה ושעו עפי ולא יאמרו אייתי לאיה ול"ת והיכי רמי ר' זירא מברייתא אפי' לזמן מרובה לפי קמא הא לאלתר נמי אינעלך דיחזיר לא"ל דיש לבעל פירות עד שעת נתינה ולא מייתין לשמא כתב בניסן כו' וי"ל דבנמלא לאלתר לא שייך לאקשויי הכי דלמא ביום שנכתב אייתי אבל מי אייתי לזמן מרובה אע"ג דבשמעבור שירא ותשרה קרוי זמן מרובה מ"מ זמן מרובה משמע בכל ענין לא שנא בחומו יום לא שנא אחר כמה ימים וכי פריך לקמן אר' ירמיה מאי לאימרא הוה מצי לשנויי דלא מייתין לשמא כתב בניסן כו' אלא דעדיפא מצי אפילו לאמלן דאמר אין לבעל פירות משעת מתימה: **כאן** במקום שאין השיירות מצויות. ול"ת ואמאי לא מצי איפכא אידי ואידי במקום שהשיירות מצויות כאן שהוחזקו וכאן שלא הוחזקו והוה ניחא דהוה מוקמינן ההיא דמלא גיטי נשים בשיירות מצויות דומיא דמעשה כ"ד דאיירי בשהשיירות מצויות ולא הוחזקו כדמוכח בסמוך וי"ל דהתיא עובדא דנסמוך הוה בריש ואשמועינן בלא הוחזקו יחזיר אפי' שיירות מצויות והכא אשמעינן דאם הוחזקו נמי יחזיר אם אין השיירות מצויות ול"ת היכא דהוחזקו אע"ג דאין השיירות מצויות היכי מהדרי' מגא ידעינן דשל זה הוא וי"ל כגון דידעי' דמזה יוסף בן שמעון נפל ולא מייתין שמא זהו של יוסף בן שמעון אחר דאין לחוש שגם אחר אבל כאן כיון דאין השיירות מצויות ושמעתין אמיא כר"א דלר"מ כיון דהוחזקו אין יכול לגרש בו אפילו הוא שלו כגון דאין מוכיח מתוכו כדפירשתי לעיל (דף כד: ד"ה נעדר):

כבי דינא דרב הונא. פירש בקונטרס שהונא שם לקיימו בכ"ד והשתא פשיט שפיר מכל מעשה כ"ד דלא מייתין שמא של אחר הוא אע"ג דשיירות מצויות כיון דלא הוחזקו אי נמי כשאינו מקויים ושנפל מיד השליח דלא מייתין לנמלך דאין הבעל יכול לבטל שלא בפני השליח כדאמר בהשולח (לקמן לג.) ואי במקויים אייתי אפי' לא ידעי' ממי נפל יחזיר לאשה כדאמרינן דלוה לא מקיים שטריה אבל בפ"ק דב"מ (דף כ. ד"ה לאשתכח) פירש בקונטרס שמיד השליח נפל ופירש שם נמי גבי הא דפשיט ממעשה כ"ד דמקויים היה וקשה דאם יש לחוש לנמלך כשנפל מיד השליח מה מועיל מה שהיה מקויים דלא ניחוש לנמלך הא ממה נפשך לא הגיע ליד האשה ועוד דאין רגילות שהבעל יקיים את הגט כדפירש בקונטרס וכדאמר בפ"ק דבבא מציעא (דף כ:) דלוה לא מקיים שטריה:

חיישינן לשני שוירי. הא דלא נקט חיישינן לשני יוסף בן שמעון בעיר אחת שמא יהוא היה להם בבאותה שוירי לא היה כי אם אחד: **כל מעשה** ב"ד הרי זה יחזיר. ול"ת מהכ משנה מקשה לר' זירא דאמר בסמוך לחד לישנא דהיכא דשיירות מצויות חיישינן אע"ג דלא הוחזקו וכן לרב הונא דהכא ולאביי דחיים לתרי בפרק האשה שהלכה (יבמות דף קטו:) ואומר ר"י דמוקמינן לה לאשתכח מוך לב"ד יחזיר קתני ולעולם לאשתכח אמרלי: **אין** הבעל מודה **לא** יחזיר **לא** לזה **ולא** לזה. ואינה נאמנת לומר גירשתני דכיון דאיכא גט דמסייע לה מעיקה ומעיקה:

מסורת הש"ס

a) כ"מ יח. ב) [עי' פוס' לקמן סח. ד"ה מצאו]. ג) כ"מ יח., ד) סס כ., ה) [לשון שאילה הוא עי' תוס' כ"ב קנב: ד"ה מיען]. ו) סס, ז) כ"מ יח: [כל הענין עד סופו]. ח) [מתוכות פח:].

גליון הש"ס

גמ' ואל"ר ר"ח לרבה. יבמות דף קא ע"ב: שם נפק דק ואשכח. עי' תוי"ט פ"ב דמגה מ"ט ד"ה לאו:

מוסף רש"י

דייתיקי. לוותא סכיב מרע ולשון דייתיקי דא מיקו, אלא מיקום, דדכר סכיב מרע ככמוכין וכמקוכין דמי (נ"ח יג.), ושוברין. פרעון שטר (שם). **דאישתכח בי דינא דרב הונא.** מקויים בהנפק והשליח המביאו אומר ממנו נפל (שם כ.). **חוששין לשני שווירי.** אע"פ שבשווירי הידוע לנו אין בה שני יוסף בן שמעון, שמא יש שווירי אחרת שיש שם יוסף בן שמעון ושם נכתב ומשלית אחר נפל (שם כ:). **כל מעשה ב"ד הרי זה יחזיר.** לכיון דלא הוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת, לעיר אחרת שאינה ידועה לנו לא חיישינן (שם).

עין משפט נר מצוה

יט א ב מי' פ"ג מהל' גירושין הלכה ט סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סי' קלב סעיף ד:

ג [טוש"ע מו"מ סימן סה סעי' יד]:

כ ד מי' פ"ח מהלכות מכירה הל' יג סמג עשין עד טוש"ע מו"מ סימן סה סעיף יב:

כא ה מי' שם הל' ו סמג שם טוש"ע אה"ע סימן קנב:

תוספות רי"ד

שהרי כבר נמחל שעבודו טעמא דנמחל שעבודו אבל לשיקרא לא חיישינן עיין בפרק האשה שנתאלמנה: **מתני'** המביא גט ואבד ממנו אם מצאו לאלתר כשר ואם לאו פסול מצאו בחפיסה או בדלוסקמא כשר. פי' השליח שהיה מביא הגט נאבד ממנו אם מצאו בארץ לאלתר כשר ולא חיישינן שמא מאחר נפל ואין זה שלו דכיון שלאלתר מצאו ליכא למיחש ולקמן מפר' כיצד הרי [לאלתר]: שלא לאלתר פסול דאיכא למימר מאחר נפל וגט אחר הוא זה ואיקרי מילתא שהיו שמותיהן שוים והשליח אין לו בו טביעות עין. ואם מצאו בחפיסה או בדלוסקמא שהן כליו ומכירן בטביעות עין אע"פ שאינו מכיר הגט כשר שמי היה משים הגט הזה בין כליו ובודאי שלו הוא. או אם מכירו כשר ואו או קתני שאע"פ שמצאו בארץ אם מכירו שיש לו טביעות עין כשר אי נמי יש לומר האי פשיטא שאם מכיר הגט בטביעות עין שכשר הוא ומאי אתא לאשמעי' אלא אם מכירן גרסי' ואחפיסה ודלוסקמא קאי וה"ק אם מכירן שהוא שלו אז כשר ואם לאו פסול דשמא של אחר הן ואע"פ שיש לו בהן סימנין אסימנין לא סמכינן אלא בטביעות עין. ורמינהו מצא גיטי נשים ושחרורי עבדים דייתיקי מתנה ושוברים הרי זה לא יחזיר שאני אומר כתובים היו ונמלך עליהן שלא ליתנן הא אמר תנו נותנים ואפי' לזמן מרובה. פי' דייתיקי היא מתנת ש"מ ומתנה היא מתנת בריא ואין חושש התנא אלא שמא נמלך עליהן שלא ליתנן הא אמר תנו וכו' ולא אמרי' שמא אינו זה ומאחר נפל ומתני' אמאי חיישינן: אמר רבה לא ק' כאן במקום שהשיירות מצויות כאן במקום שאין השיירות מצויות פי' מתני' מיירי במקום שהשיירות מצויות ומש"ה איכא למיחש שמא מאחר נפל ומתני' דהתם מיירי במקום שאין השיירות מצויות ומשום הכי ליכא למיחש שמא מאחר נפל. ואפי' במקום שהשיירות מצויות הוא שהוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת התם חיישינן שמא מאחר נפל ולשם ההוא יוסף בן שמעון איכתיב וגם שמות נשותיהן נמי בחזקת שהן שוין אבל מסתמא לא חיישינן דלמא איקרי שמותיהן שוין ואע"פ שהוא במקום שהשיירות מצויות כשר (והרב אומר אע"פ שלא בחזקת שמות נשותיהן שוין הואיל והוחזקו שני יוסף בן שמעון פסול).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com